

מזיק שלא מתקן הנזק והניזק תובע רשות להסיר את הדבר המזיק בעצמו

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2623.

דין ודברים שנטען בנוגע לדוד שמש של שכן מלמעלה אשר נסדק ומטפסף אל המרפסת של השכן למטה שיש בה פרגולה מעץ, ומפריע לו להשתמש במרפסת ומזיק את הפרגולה. והעיר לשכן העליון והוא נמנע מלתקן את הנזילה. האם מותר לניזק לעלות לגג (המשותף) לסגור את השיבר של הדוד שיפסיק הטפטוף.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: שבכהאי גוונא על המזיק להרחיק את עצמו, ומימיו של האדם הם כשורו, שצריך לנעול בפניו. ואם יוצא החוצה ואין הבעלים מחזירו, רשאי כל מי שמפחד להנזק להכניסו לרפת ולנעול. ואפשר ללמוד קל וחומר מאותם דברים שעל הניזק להרחיק א"ע כשהמזיק עשה ברשות ולא היה עליו להרחיק, דאף אז מותר לניזק למנוע מעצמו את הנזק תו"כ שינויים בדברים של המזיק. כך באילן שענפיו נוטים לחצרו של הניזק, וכך בשרשים המגיעים לבורו של הניזק, שרשאי הניזק לקוצצם. ראה ברמב"ן ב"ב דף כו א "אבל אתה אי נחא לך קוץ", ובדינא דגרמי לרמב"ן "ומ"מ יש לזה רשות לקוץ השרשים".